

Duhovna misel - 14. maj 2017

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

Papež Frančišek: Naj me Marija vzame v naročje

»Čutim, da mi vas je zaupal Jezus...

in sprejemam in izročam Jezusu vse, še posebej tiste, ki to najbolj potrebujejo, kakor nas je naučila moliti Marija. Ona, mila in skrbna, naj jim izprosi Gospodov blagoslov.

S Kristusom in Marijo ostajamo v Bogu

Če namreč hočemo biti kristjani, moramo biti marijanski, moramo imeti temeljni, življenjski in previdnostni odnos, ki povezuje Marijo in Jezusa. To je nam odpirala pot, ki vodi k njemu.«

Kdo je Marija za nas?

Učiteljica duhovnega življenja, ki je prva sledila Jezusu po 'ozki poti', in nam tako dala zgled, ali z nedosegljiva Gosao, ki je zatorej ni mogoče posnemati? Blažena, ker je vedno in v vseh okoliščinah verovala in se držala besedam, ali pa svetinjica, h kateri se zatečemo, da bi za nizko cerkev našli usluge? Devica Marija evangelija, ki jo časti Cerkev v molitvi, ali Marija, ki je skicirana s subjektivnimi občutljivostmi, ki jo vidijo, kako ne drži Božjo roko pravičnosti, pripravljeno, da kaznuje: Marija, ki je mati Kristusa, neusmiljenega sodnika, bolj usmiljena od jagnjeta, žrtvovala za nas?

»Da bi vsak med nami lahko z Marijo postal znamenje in zakrament usmiljenja Boga, ki vedno odpušča, vse odpušča.«

Naj me Mati vzame v naročje

Z Materjo Devico, ki nas drži za roko, in pod njenim pogledom, lahkajmo z veseljem pojemo o Gospodovih usmiljenjih. Lahko rečemo: *»Moj Gospod, poje tebi, Gospod. Usmiljenje, ki ga je imel do vseh tvojih svetih in do vsakega zvestega ljudstva, je prispelo tudi do mene. Zaradi nadejnosti moje*

